

NOVOROČNÉ PREDSAVZATIA

Hoci sa už končí január, ešte stále môžeme hovoriť o začiatku nového roku. Každoročne sa na prelome rokov zamýšľame nad časom – ako plynul a ako bude napredovať. Mnohí ľudia si do nového roku dávajú dobré predsavzatia. No z vlastnej skúsenosti vieme, ako ľahko sa dá na ne zabudnúť. Ešte skôr, než ich vôbec začneme realizovať. Preto si ich teda dávame?

Dať si predsavzatie je celkom jednoduchá a ľahká záležitosť. Ale splnenie predsavzatia si vyžaduje značnú energiu, sebazaprenie a neraz aj veľké obete. Prichádzajú chvíle, keď sa nám aj iným ľuďom zdá, že toto vydávanie energie a sebazapierania sú v tejto chvíli či situácii zbytočné. Dôvody sa rýchlo a ľahko nájdu. Pokúsme sa zamyslieť aspoň nad jedným.

Súčasná doba nám ponúka množstvo vecí, záujmov, udalostí, programov. Rozširuje sa

Výborná Silvestrovská zábava

Ísť, alebo zostať v pohodlí domova? Možno viacerí si kládli takúto otázku. Určite však neľutovali tí, ktorí prijali pozvanie Obecného úradu a Kultúrnej komisie. V ponuke bola Silvestrovská zábava v našom kultúrnom dome. V jej úvode všetkých privítal starosta obce Ing. Anton Stanko. Onedlho sa už žrebovali čísla vstupeniek a traja šťastlivci si odnášali spomienkové ceny. Do tanca hralo v našich končinách už dobre známe hudobné zoskupenie Shaker s. Mladí, i tí skôr narodení sa zabávali, tancovali, pochutili si na chutnej kapustnici. Po odbití polnoci patrilo pódium starostovi obce, ktorí spolu s manželkou slávnostným príhovorom a prípitkom zaželeli všetkým prítomným úspešný nový rok 2019. Onedlho sa pozornosť všetkých opäť upriamila k pódiumu. Žrebovala sa tombola. To sú vždy chvíle očakávania. Zadarí sa? Odnesieme si niečo domov? Niektorí áno, niektorí nie. To však nebolo najpodstatnejšie. Najviac sa bude spomínať na to, kto tam bol s akou partiou, ako sa kto zabavil a ako oslávil príchod nového roka. Ten sme u nás privítali slávnostným ohňostrojom a to bola akási pridaná hodnota. Nepatril len účastníkom zábavy, ktorí vyšli pre kultúrny dom. Patril aj všetkým, ktorí si nenechali ujsť tento jedinečný zážitok a sledovali víťanie nového roka na hradišskej oblohe.

Text a foto Peter Maťašeje

Mesačník občanov Veľkého Klíža

číslo 1.

rok 2019

ročník XXIV.

konkurencia, reklamy sa priam predbiehajú, nápady rastú ako huby po daždi. Ak chceme uskutočňovať svoje predsavzatia, potrebujeme si zachovať zmysel pre stabilitu aj v tomto čase, ktorý je taký štedrý na najrozličnejšie ponuky a výzvy.

To znamená dobre poznať, aké máme ciele

(Pokračovanie na str. č. 2)

Pozhasínali sme, zabuchli redakčné dvere a pobrali sa do svojich príbytkov. Čakali sme nielen na vydanie vianočného čísla, ale najmä na najkrajšie sviatky v roku. Bolo 18. decembra. Každý z nás sviatky vianočné, Silvestra a príchod nového roku prežil po svojom. No toto obdobie nebolo a nie je len o tom, že sme doma, v rodinnom kruhu, so svojimi najbližšími. Vždy tieto dni sprevádzajú aj chvíle, momenty, príležitosti a podujatia, ktoré to všetko obohacujú, spestrujú a spríjemňujú. Bolo ich aj tentoraz, vo sviatočnom, medzivosviatočnom a novoročnom období naozaj dosť...

Odnášali sme si. Betlehenské svetlo ktoré napludnie Štedrého dňa priniesli skauti z Bošian. **Uvítali sme.** Príhovor starostu obce Ing. Antona Stanku v miestnom rozhlase, ktorý takto – krátko pred tým, ako sme zasadli k štedrovečernému stolu - poprial Požehnané prežitie Vianočných sviatkov všetkým občanom. **Slávili sme.** Narodenie Božieho syna na polnočnej svätej omši. **Obdivovali sme.** Už tradične v altánku nad Láznou umiestnené originálne rezbárske dielo Mariána Dobiaša, jasličky s betlehemom. **Malí sme radosť.** Teda, všetci tí, ktorí si prišli pozrieť vystúpenie detí na Jasličkovej pobožnosti na Božie narodenie. **Peknotou nadšení sme boli** a tešili sa z krásne vyzdobeného farského kostola. **Otvárali sme svoje srdcia a príbytky** koledníkom Dobrej noviny počas prvého vianočného sviatku a tiež na Štefana. **Všimli sme si.** Skupinky turistov, našich rodákov a ďalších nám neznámych, ktorí sa z pohodlia svojich domovov vybrali do prírody dosť nevlúdneho štefanského počasia. **Zaznamenali sme.** Winter classic na Štefana odohráť v Zlatých

■ S úsmevom do nového roku...

Foto – Peter Maťašeje

Od Štedrého dňa do Troch kráľov alebo Skôr ako znovu začalo obdobie cez rok

dičné a originálne prežitie záveru roka na Kračínarskej Silvestrovskej ulicovici. **Tancovali sme a bavili sa** na skvelej Silvestrovskej zábave. **Aktívne aj pasívne sme športovali** na Novoročnom stolnotenisovom turnaji. **Stúpali sme** prekrásnou zasneženou krajinou na Trojkráľovom výstupe, cieľom ktorého bol Michalov vrch.

A začalo obdobie cez rok. Dni rýchlo ubiehali a my sme sa opäť stretli. Bol čas uzávierky januárového vydania. Kancelária Obecného úradu sa opäť raz išla zmeniť na redakciu. Otvorili sme jej dvere a pozažili...
Peter Maťašeje

Moravciach. Z víťazstva 6:4 sa tam tešili hokejisti Blue, teda Klížania. **Chválili sme.** Brigádnikov, ktorí 28. decembra chystali drevo na Michalovom vrchu. Aj vďaka tomu mohli návštevníci tohto miesta stráviť pekné chvíle v prírode pri ohni a opekačke. **Stali sme sa pútnikmi,** keď sme kráčali ku kaplnke Sv. Rodiny na Cerkoch a stretli sa s ľuďmi z Kolačana. **Dopriali sme si** kultúrny zážitok na Vianočnom koncerte 30. decembra vo farskom kostole. **Mohli sme si dopriať** netra-

Beažoželáme

V mesiaci január 2019 oslávili svoje jubileum:

Pavol Toma 50 rokov
Mária Kňazeová 60 rokov
Helena Kvardová 70 rokov
Kvĕtoslava Junasová 80 rokov

Z najstaršej generácie oslávili narodeniny títo naši spoluobčania:

Augustín Varga 81 rokov
Mária Valuchová 81 rokov
Jozef Kňaze – Kl. Hradište 92 rokov

Oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

27.1.2019 Eliáš Šťastný, rodičia Katarína a Ing. Peter Šťastný

† OPUSTILI NÁS †

Anton Varga † 30.12.2018 vo veku 74 rokov
Anna Zelenická, rod. Stančeková

† 10.1.2019 vo veku 62 rokov

Oľga Bujnová, rod. Žišková

† 28.1.2019 vo veku 86 rokov

SPOMIENKA

S tichou spomienkou k Tvojmu hrobu chodíme,
Kvety položíme a s láskou na Teba myslíme.

Dňa 25.1.2019 sme si so smútkom v srdci pripomenuli 16. výročie od chvíle, čo nás navždy opustila naša mama, starká a prastarká

Paulína Stančeková

S láskou a úctou spomínajú deti s rodinami.

Na záver roka sa zišlo Obecné zastupiteľstvo na svojom 1. riadnom zasadnutí, ktoré viedol starosta obce Ing. Anton Stanko. Zo 7 poslancov bolo prítomných 6, jeden bol ospravedlnený. V úvode bol schválený program zasadnutia, určená zapisovateľka a schválení overovatelia a návrhová komisia. Podľa programu bol v ďalšom schválený plán kontrolnej činnosti hlavného kontrolóra obce, právomoci starostovi obce na vykonávanie zmien rozpočtu obce na jedno rozpočtové opatrenie. Prerokovali sa a následne schválili rozpočtové opatrenia vyplývajúce z hospodárenia obce ešte z roku 2018.

ROKOVALO ZASTUPITEĽSTVO

Starosta obce podal podrobnejšiu informáciu k predkladanému programovému rozpočtu obce pre rok 2019. Špecifikoval jednotlivé kapitoly z hľadiska príjmov a výdavkov. Predložil návrh rozpočtového opatrenia, ktoré zahŕňalo do rozpočtu dane z príjmu fyzických osôb na základe schváleného štátneho rozpočtu na rok 2019. (V čase zverejnenia návrhu rozpočtu obce ešte nebola výška podielových daní pre obec zo ŠR známa.) Po predložení stanoviska hlavného kontrolóra k rozpočtu bol rozpočet obce pre rok 2019 poslancami schválený.

Pre činnosť obecného zastupiteľstva, ako poradného orgánu, si poslanci môžu zriadiť komisie. Komisia pre ochranu verejného záujmu a verejného poriadku je povinná zo zákona. Ďalšie komisie poslanci zriadili v súlade s platným štatútom obce: ekonomickú a inventarizačnú, stavebnú a životného prostredia a komisiu kultúry a športu.

V rôznom starosta informoval o príprave Silvestrovskej zábavy a požiadal poslancov o aktívnu účasť pri príprave a priebehu akcie.

OcÚ

PO ZLEJ CESTE ĎALEKO NEZÁJDEME

Hoci je dnešná doba uponáhľaná, takmer každý si už stihol spraviť bilanciu starého roka. Ponorení do hĺbky svojej duše rozoberáme rôzne situácie, ktoré sme museli riešiť, ktoré nám život do cesty priniesol. My starší sme spomínali na mladosť, svoje sny, túžby a ciele. Pred očami akoby sa nám odvíjal kotúč filmu od detstva až po dnešok, kde sú zaznamenané významné chvíle života, ako je svadba, narodenie detí, vnúčat, ale i okamihy nepríjemné – odchod našich blízkych a známych do večnosti.

Na konci starého roka sme si podávaním rúk navzájom želali všetko dobré, veľa zdravia a šťastia. Boli však tie vinše vyslovené z našich úst úprimné, zo srdca? Neboli len viac-menej z povinnosti? Spýtali sme sa svojho svedomia, či všetky naše skutky priniesli úžitok našim blízkym a okoliu, v ktorom žijeme?

O minulom roku už vieme všetko. Zatvoril za sebou dvere. V mysli sa nám vynárajú otázky o opätovnom začiatku, o novej ceste,

príležitostiach, ale i o možných neúspechoch a pádoch, ktoré na nás čakajú. Všetci, ktorí sme sa dožili privítania roka nového, poďakujeme za túto možnosť s pokorou a úctou, lebo je pre nás príležitosťou, aby sme mali pred sebou cieľ, ku ktorému budeme kráčať. Pokúsme sa predsavzatia, ktoré sme si dali, splniť a žime tak, aby bol nový rok rokom pokoja, šťastia a lásky.

Betlehenské posolstvo ohlasujúce slávu Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle čaká aj na naše splnenie. Aby bol zabezpečený pokoj vôkol nás a v našich srdciach, musíme sa ľuďmi dobrej vôle stať a v tomto odhodlaní zotrvať.

Majme nádej, že naše kroky nájdú nami želaný smer plný krásnych okamihov a úspechov. Nech tá čarovná hviezda, ktorá osvietila Betlehem, ukáže aj nám správnu cestu a jej svetlo nech naplní naše srdcia, aby sme mohli naše životné ciele dosahovať ľahšie, bez prekážok a s optimizmom. Anna Kňazeová

NOVOROČNÉ PREDSAVZATIA

(Dokončenie zo str. č. 1)

a prostriedky k ich dosiahnutiu. Skutočný život, hodnotný pred Pánom Bohom, sa neskladá z extrémov a preskakovaní. Ale je to cesta krok za krokom v zdolávaní prekážok, cesta k vytýčenému cieľu, cesta rozvahy a stability.

Pomôžeme si prirovnaním. Na jar vložíme do zeme semienko. Ono vyklíči a vyrastie bez ohľadu nato, či o tom vieme alebo nevieme, či bdieme alebo spíme. Nemusíme podrobne ovládať tajomstvo biologických procesov v rastline. Ale vieme, že rastlinu treba zasadiť do vhodnej pôdy, treba ju okopávať, polievať, starať sa o ňu. Rastlina potrebuje svoje stabilné miesto. Tam zapustí korene, zo zeme prijíma živiny, zohrieva sa slnečnými lúčmi. Keby sme ju zbytočne každý deň presádzali, nemusela by to prežiť.

Na prahu nového roku si môžeme pripomenúť, že Cirkev nám ponúka stabilné pravdy, ktoré nepodliehajú zmenám času, ideológií, systémov a iných programov. Sú to pravdy, ktoré poznáme: napríklad vtelenie Božieho Syna, jeho narodenie, naše prijatie za Božie deti, sloboda Božích detí a podobne.

Čoraz častejšie a nástojčivejšie sa ozývajú hlasy, že Cirkev by sa mala viac prispôbovať požiadavkám doby. Nemala by to či ono zakazovať, to či ono prikazovať. Ľudia by sa mali sami slobodne rozhodovať bez ohľadu na Božie zákony.

Avšak Cirkev je ustanovížen Božia. Nie je súkromná podnikateľka, ktorá svoj tvar prispôbuje požiadavkám zákazníkov. Teológia nie je továreň, kde sa výroba musí podriaďovať dopytu, inak skrachuje. Božie zákony, pravdy viery, mravné zásady sú nemenné, stabilné, platné pre všetky časy a všetky kontinenty.

Na začiatku nového roku nám Cirkev predstavuje Pannu Máriu ako osobu múdru, vnútorne stabilnú a zakorenenu v Bohu. Nech je pre nás vzorom i pomocníčkou, aby sme pochopili, že kresťanská dokonalosť nespočíva v behaní z extrému do extrému vo vyhľadávaní senzácií. Potrebujeme byť pevne zakotvení v Pánu Bohu.

Do nového roku by sme si mohli dať dobré a dôležité predsavzatia: Uprostred meniaceho sa sveta byť vnútorne stabilní vo svojom vzťahu k Pánu Bohu, k Božím hodnotám i svojmu svedomiu. Nech je tento nový rok pre nás pokrokom na našej ceste k Bohu i k našim blízkym. Ako sú rastliny zakorenené v zemi, tak nech sme aj my zakorenení v Bohu. Prijímajme Božie pravdy za svoje a riadme sa nimi v každodennom živote.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

POZVÁNKY

Výbor KST Ostrá Veľký Klíž pozýva svojich členov a priaznivcov turistiky na **Výročnú členskú schôdzu**, ktorá sa uskutoční v sobotu **2.2.2019** v malej zasadačke KD. Začiatok o 17,00hod.

OŠK- Automotoklub Veľký Klíž pozýva svojich členov a priateľov motoklubu na **Výročnú členskú schôdzu**, ktorá bude **23.2.2019 o 18,00hod.** v KD v Klížskom Hradišti.

Urbárska spoločnosť obce Veľký Klíž, **POZEMKOVÉ SPOLOČENSTVO**, oznamuje členom spoločenstva, že dňa **9.3.2019 o 15,00hod.** v KD v Klížskom Hradišti sa uskutoční zasadnutie **VALNÉHO ZHROMAŽDENIA**

VENUJTE 2% pre OŠK-FO

Obecný športový klub Veľký Klíž,
Klíž 156, 958 45 Veľký Klíž
IČO: 42140935
IBAN: SK67 0900 0000 0002 6254 1325
Právna forma: 701 Občianske združenie
Uvedené údaje je potrebné poskytnúť
mzdovej účtárni.

Udalosti, Postrehy a Novinky slovom a obrazom v skratke

○ **KATOLÍCKE NOVINY** vo svojom decembrovom sviatočnom dvojčíse 51/52 uverejnili dvojstranovú reportáž o Jozefovi Jonisovi. Má názov *Každý betlehem má jedinečný príbeh*. Potešili sme sa, teda najmä tí, ktorí jeho tvorbu poznajú. Prostredníctvom výborne napísaného textu a troch fotografií známeho umeleckého rezbára Hornej Nitry Jozefa Jonisa, rodáka z Ješkovej Vsi (ako je uvedené podtitule) spoznalo a spoznáva mnoho ľudí v rámci celého Slovenska.

○ Keď šestnásť ľudí vyšlo 28. decembra na Michalov vrch nebola to turistika. Konala sa tradičná brigáda, na tradičnom mieste a v tradičnom čase. Muži chystali drevo a ženy, ktorých tam tiež zopár bolo, asistovali. Poďakovanie aj touto cestou je zaiste na mieste. Dobré Vám bolo, keď ste si vyšli na sviatočnú prechádzku a zohriali ste sa pri ohníku, však?

○ Detské sväté omše sa v našej farnosti stali už takmer samozrejmosťou. V spolupráci so správcom našej farnosti ich organizuje Mgr. Zuzana Dolná. Hneď po novom roku, v stredu 2. januára, sa uskutočnila v poradí prvá v tomto kalendárnom roku. A hoci detičiek, ktoré napokon zaspievali dve pesničky prišlo len päť, bol to nielen pre ne milý začiatok nového roku.

○ Dvadsaťštyri členov MO Jednoty dôchodcov Slovenska sa stretlo v pondelok 7. januára na svojom prvom zasadnutí v novom roku. V zasadačke Ocu ich prvý krát od zvolenia do funkcie prišiel pozdraviť a zároveň popriať úspešný nový rok starosta obce Ing. Anton Stanko. Hlavným cieľom stretnutia boli prípravy na výročnú schôdzu. Tiež sa prejednával plánovaný výlet do Ľadového domu vo Vysokých Tatrách.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil Peter Maťašeje

SLUŽBA OBČANOM

Obecný úrad zamýšľa poskytnúť novú službu občanom našej obce. Jedná sa o zasielanie oznamov hlásených v miestnom rozhlase aj prostredníctvom e-mailových správ. Zasielané budú informácie typu: ordinovanie lekárov, odstávka vody, elektriny, konanie športových a kultúrnych podujatí. Správy o aktuálnych predajných akciách zasielané nebudú. V prípade záujmu o takúto službu, je potrebné nahlásiť e-mailovú adresu na obecnú úradu.

VÝROČNÉ VALNÉ ZHROMAŽDENIE DOBROVOĽNÝCH HASIČOV

V zasadačke kultúrneho domu sa 12. januára 2019 zišli členovia Dobrovoľného hasičského zboru v Klížskom Hradišti na svojom Výročnom valnom zhromaždení. 22 prítomných vrátane starostu obce a delegátov z okresného výboru DPO SR v Partizánskom si vypočuli správu o hospodárení aj správu o činnosti. V uplynulom roku naši hasiči okrem tradičných akcií (stavanie mája, stráženie Božieho hrobu, Deň detí, účasť na pochovávaní basy, na Poďakovaní za úrodu, zájazd...) zasahovali aj pri dvoch požiaroch, jednému pomohli predísť, pri druhom pomáhali profesionálom. Odpracovali viacero hodín pri údržbe techniky, na podnet urbárskej spoločnosti vybudovali ohnisko v Jalšove. Na konci roku prebehla kontrola materiálneho vybavenia nášho DHZ a bolo zistených viacero nedostatkov, ktoré budú musieť byť postupne odstránené. Na zhromaždení boli okrem schválenia plánu činnosti na tento rok prijatí aj dvaja noví členovia. Aj tento fakt svedčí o tom, že Dobrovoľný hasičský zbor v Klížskom Hradišti je a naďalej aj bude aktívnou organizáciou v obci.

Vladimír Sasko

■ Očakávajú ich každoročne mnohí veriaci. Na skautov z Bošian a ich príchod s betlehemským svetlom sme si už zvykli.

Foto – Paulína Maťašeje

■ Brigádnici z Michalovho vrchu. V závere minulého roku sa ich tam zišlo naozaj dosť.

Foto – Vladimír Sasko

U HOL POHĽADU

Tohtoročná zima robila a robí veľké rozdiely v „dodávke“ snehovej periny. V niektorých kútoch nášho Slovenska (Orava, Kysuce...) museli pre množstvo snehu vyhlásiť mimoriadnu situáciu. V našej oblasti tomu tak nebolo. Podstatne menšiu vrstvu snehu sa nám darilo z miestnych ciest či chodníkov čiastočne odstrániť tak, aby cesty boli zjazdové a chodníky schodné. Pričinili sa o to aj naši spoluobčania, vlastníci potrebnej techniky – Peter Deviatka a František Meluš. Za ich ochotu a včasnosť si zaslúžia poďakovanie.

Pre zníženie rizika šmyku na našich miestnych komunikáciách sme museli zatiaľ 2x využiť dodávateľské služby Technických služieb mesta Partizánske a komunikácie zabezpečiť posypom.

Vraví sa, že najkrajší pohľad na svet je z chrbta koňa. Opakom je, že najhorší pohľad na našu obec je zpoza volantú cestárskeho auta. Prečo? Keď musíte jazdiť cestárskym autom ako slalom pomedzi zaparkované autá veľa cesty či až na ceste, dá Vám to riadne zabráť. Presvedčil som sa o tom, keď som sedel nie za volantom ale na mieste spolujazdca počas posypu našich ciest. Nie jeden raz som musel vystúpiť a ukázať vodičovi cestu, aby nepoškodil stojace autá na oboch stranách.

Toto je postreh zo zimného obdobia, kedy autá zaparkované na verejných priestranstvách sú viac viditeľné, lebo bránia zimnej údržbe ciest. No takéto parkovanie na verejných priestranstvách sa začína rozmáhať a majú s tým problémy aj iné obce a nielen v zime. Dokonca parkujú na chodníku, či parkovaním zabraňujú výhľadu a bezpečnému výjazdu iným motoristom z vedľajších ulíc.

Vážení spoluobčania, chcem Vás aj touto cestou pekne požiadať, skúste zmeniť svoje parkovacie návyky a parkujte svoje autá na svojich pozemkoch. Veď v niektorých Vašich dvoroch je priestor aj na parkovanie kamiónu. Verím, že to uznáte a naša pekná podhorská obec bude aj po Vašom pochopení inak vyzerať.

Ing. Anton Stanko, starosta obce

Jasličková pobožnosť alebo tradičný vianočný zážitok

Na prvý sviatok vianočný, t.j. 25.12. sa už tradične koná Jasličková pobožnosť. Deti si tento rok pod vedením Mgr. Zuzany Dolnej pripravili opäť nápadité spracovanie toľko známeho vianočného príbehu narodenia malého Ježiška. Tieto Vianoce sa do príbehu zapojilo veľa postáv: od Pána Boha, cez repujúceho anjela, Máriu, Jozefa, pastierov a mudrcov... až po rozprávača. Na deťoch bolo vidno, ako veľmi sa snažili predviesť všetko, čo sa za celý mesiac priprav naučili. Scénky boli popretkávané pesničkami, pri ktorých si deti aj zatancovali. Sledovať tie malé nezbedné očka, ale aj trému niektorých detí, dáva podľa môjho názoru výnimočné čaro tomuto podujatiu. Po pripravených časti sa už tradične poskytuje priestor pre iné deti, ktoré sa prišli pozrieť na jasličkovú pobožnosť. A veru tento rok deti milo prekvapili a my sme počuli hru na keyboard od dvoch dievčatiek, tiež pesničky a básničky od viacerých detí. Zaujímavosťou je, že tohtoročná jasličková pobožnosť bola naozaj medzinárodná, lebo okrem slovenskej časti, sme počuli aj pesničku v češtine a aj v nemčine. Aj táto maličkosť len jasne dokazuje, že Vianoce sú sviatky pokoja a času, kedy sa stretáva celá rodina, hoci býva aj ďaleko od svojho rodiska. Ďakujeme všetkým za krásne, srdečné a s láskou pripravené predstavenie a tešíme sa ďalší rok.

Ing. Katarína Hoppe

predstaveniach a aby ľudia vedeli oceniť ochotu, čas, ktorý tomu venujú, energiu a veľkú dávku chuti i talentu."

Počas celého programu zneli nádherné spevy. Speváčky z Chor de Clusu a speváci zo speváckej skupiny Klížania spievali svadobné piesne z Klíža a okolia a presne ako na svadbe počastovali návštevníkov aj svadobnými koláčmi a štamperlíčkom domácej pálenky. Takto aj mladšej generácii predstavili svadbu aká sa u nás konala pred sto rokmi.

Anna Húdoková

Pozn. redakcie: Priaznivcom folklóru a našich folkloristov dávame do pozornosti, že záznam z ich vystúpenia *Tradičná svadba* si môžu pozrieť na stránke Mestskej televízie Partizánske (MTP).

TRADIČNÁ SVADBA

Každý z nás už bol určite aspoň raz vo svojom živote na svadbe, ale byť na krojovanej svadbe spred sto rokov, tak to už každý byť nemôže.

V piatok 18. januára v Dome kultúry v Partizánskom folkloristi z našej obce predviedli zvyky a tradície z nášho regiónu, ktoré sa spájali s tradičnou svadbou, pod vedením Mgr. Márie Zajacovej. Mestská umelecká agentúra Partizánske „zavesila“ na internet 21 profesionálnych fotografií z tohto podujatia. Jedna zo zúčastnených pozorovateľiek napísala pod tieto fotografie tento komentár, ktorý vypovedá o úrovni tejto akcie: „Herci podali divadelný výkon na vysokej úrovni, nikto by nepovedal, že sú to amatéri z Veľkého Klíža. Držíme im palce aby mali úspech aj v iných

■ JUDr. Jozef Stanko, Katarína Konušiková a František Meluš v jednom z mnohých pekných momentov programu. Foto – MUA Partizánske

Pekné je to moje rodisko!

V poslednom období zamestnáva ma myšlienka či by ešte dokázal niečo napísať. To „niečo“ viem, čo by malo byť, ale neviem ako začať. Rozhodol som sa začať s tým, čo v mojom poinfarktovom, čerstvo zreparovanom srdiečku dlhé roky prechovávam. Je to láskavý, srdečný vzťah k môjmu rodisku, obci Klížske Hradište.

Vari každý človek v starobe viac spomína, hodnotí celý svoj život, prácu, čo spravil dobre, čo zle a čo by spravil inak, alebo vôbec by to po týchto dlhoročných životných skúsenostiach nespravil. Spomienky – predstavy o mojom rodisku sú akoby živé. Živo si spomínam na pasienok Besiedky nad cintorínom, vtedy ešte holé, nezarastené, kde sa pásli kozy, ovce. Vidím malé učupené domčeky s malými okničkami, v kostole ženičky odiate vlnáčkikom s ručníkom a čepcom na hlave, vidím zrobených chlapov vo vysokých čiernych čizmách v čierno – bielom oblečení. Už len niekoľko starých domčekov dáva starému človeku možnosť zaspomínať, kto tam býval a ako chudobne, až biedne sa v nich žilo. Na mnohých týchto miestach vyrástli nové domy. Už nie sú ani pozostatky zo starého Obecného domu v (Cigánskej) ulici, kde je postavený teraz už zatvorený – zrušený obchod Jednota. Tam bolo kultúrno – zábavné miesto

našich otcov a matiek. Tam boli cimbalové a husličkové zábavy – muziky.

Žil som a chvála Bohu ešte žijem v období veľkých spoločenských premien. Už dávno zmizli do zabudnutia petrolejové lampy, dedinské – obecné studne už nám iba pripomínajú, odkiaľ sme pili vodu, už nechodí po dedine obecný sluha s bubnom zaveseným na krku a nebuduje, nehlási obecné oznamy pre občanov. Už nechodia roľníci napájať svoje kone a kravičky do jazierka Lázeň, po zaprášenej blatovej ceste nemusia sa zbierať kravské a konské „znečistenia“. V uličke Húdokov zmizli malé vápencové lomy kameňa, ktoré živili osem až desať rodín. Súčasne zmizli aj pece na vápno z tohto kameňa. Po II. svetovej vojne v Klížskom Hradišti vyrástol Obecný dom, tesne pri ňom je novopostavený Kultúrny dom. Kostol dobre udržiavaný, nie je už studený, je vyhrievaný – teplúčky. Nebožtík už nie je vystretý vo svojom príbytku ale v Dome smútku. V blízkosti kostola vyrástla akoby nová malá dedinka (p. Reháka) pripomínajúca starodávny život v Klížskom Hradišti.

Človeka najviac teší to, že táto pekná, upravená dedinka Klížske Hradište sa stala kultúrno – zábavným centrom pre tri obce Klížske

Hradište, Klíž a Ješkova Ves, ktorá sa stala mojim (myslím si) doživotným domovom.

Široko známa ženská spevácka skupina Chor de Clus a mužská spevácka skupina Klížania rozdávať radosť a lásku k životu nielen svojim občanom, ale aj občanom okolitých obcí a aj v mestách. Nie je tomu dávno, čo som telefonoval s mojim kamarátom Paľkom Húdokom žijúcim v Partizánskom. Hovoril mi o tom, ako bol aj s celou svojou rodinou v Partizánskom na kultúrno – zábavnom programe – vystúpení práve ženského a mužského spevokolu z Klížskeho Hradišta. A ako rodák z Klížskeho Hradišta chválou nešetril, bol rád, že takéhoto podujatia sa zúčastnil.

Tešil sa on, potešil som sa aj ja a som rád aj teraz, keď môžem všetkým tým, čo rozdávať lásku, radosť, spev, poďakovať za reprezentovanie našich malých troch dedín, popriať im, ako aj všetkým ľuďom žijúcim v týchto dedinkách veľa, veľa zdravia, šťastia, Božieho požehnania v ďalších rokoch!! Tí, čo majú na starosti zveľaďovanie našich troch obcí nech zveľaďujú, aby to, čo je dobré, bolo ešte lepšie a to čo je pekné, bolo peknšie, aby sa nám naďalej pokojne a dobre žilo!

Štefan Poliačik

vo februári už 84-ročný

Ješkova Ves

**... šťastná hodina.
Čo sa tejto noci stalo?
Nebo svetu svetlo dalo.
Dobrá novina, šťastná hodina.**

Možnože práve s touto vianočnou piesňou vás navštívili koledníci počas vianočných sviatkov. A keby ste nepočuli prenikavé vyzváňanie a cinkanie zvončekov pred vašimi dverami, tak by sa vám to ani „nerátalo“. Pán Boh zaplať, za tých viac ako 20 rokov koledovania s Dobrou novinou v našej farnosti.

Aj tento rok koledovali 3 skupinky. V skupinke Zuzky Radošovskej koledovali: Nelka Benková, Hanka Bielichová, Tamarka Stanková, Adamko Bielich, Borisko Beliansky, Ferko Meluš a Peter Benko. V skupinke Katky Florner koledovali: Martinka Florner, Paulínka Maťašeje, Veronika Dobiašová, Hanka Húdoková a Alexander Florner. V skupinke organistu Juraja Kňaze (na snímke) koledovali: Katka Dolná, Dianka Hudoková, Janka Hudoková, Danka, Timejka a Sandrika Gendiarové, Lukáš Valúch, Dávid Hudok a Marek Stanko. Všetky tri skupinky spolu vykoledovali 1.245 eur a tak pomohli deťom v Ugande.

Koledovaním sa učia deti vážiť si všetko čo majú, najmä dobrých a starostlivých rodičov, lebo mať plné bruško dobrôt od výmyslu sveta nielen počas vianočných sviatkov, ale každý deň, mať teplo a nádherné hračky, chodiť do školy, tak to veru nie je pre všetky deti samozrejmosť. A keď sme takí bohatí, že máme milujúcich rodičov, aby sme sa vedeli podeliť s tým čo máme s tými čo nemajú. I keď žijú veľmi ďaleko. Lebo nie je umenie podeliť sa, keď máme prebytok. Umenie je podeliť sa s tým, čo máme. Tieto deti darujú to čo majú, svoj čas a ten obetujú.

Foto - Peter Maťašeje

Koledníci, ĎAKUJEM, že máte také dobré srdiečka, že opustíte svoje nové vianočné darčeky, že opustíte teplé izbičky a idete do ulíc rozdávať radosť svojim spevom, koledami a básničkami. Vám, milé mamičky, ockovia, starí rodičia i vám, duchovný otec ĎAKUJEM, že povzbudzujete deti v tomto ich snažení a že sa snažíte aby aj nové deti začali koledovať. Milé rodiny, vám ĎAKUJEM, že s láskou otvárate svoje príbytky koledníkom, že obetujete milodary pre cudzie deti a že tie naše ponúknete teplým čajom, pochválite vľúdnyh slovom.

ĎAKUJEM aj vám milí neznámi, ktorí nás podporujete svojou modlitbou, ktorí ste nám vyrobili zvonček, ktorí ste nám požičali Betlehem, alebo anjelské krídla. Aj vám, ktorí nám v skrytosti fandíte, ktorí sa na nás koledníkov tešíte. Lebo stretnúť na ulici koledníkov, tiež nie je samozrejmosť.

Za DOBRÚ NOVINU Anna Húdoková

■ Skupinové foto na pamiatku stretnutia.

Foto – Mgr. Marcela Švirlochová

VZÁCNÁ POŠTA

Vždy sme sa tešili a tešíme, ak si na cestách po Slovensku, Európe, aj ďalekom svete spomenú naši čitatelia a zaslaním pozdravu nám vyjadria svoju priazeň. Hneď na prvej uzávierke nového roka na nás čakala doslova „bomba“

Srdečný pozdrav z ďalekej a snežnej Austrálie zasielame Obecnému úradu a redakcii Nový Clus. Apo a rodina Bielichová prečítali sme si na nádhernej pohľadnici zo Sydney. Takýto vzácný pozdrav z druhého konca sveta nás potešil a príjemne prekvapil. Odosielateľom aj touto cestou úprimne ďakujeme.

A poďakovať chceme aj Ing. Pavlovi Bergerovi z Bratislavy, ktorý nám poslal Vianočný pozdrav s novoročným práním. Od kolegu, šéfredaktora našich novín, prišiel pozdrav z poľského Krakova. redakcia

Svätá Rodina spája doliny

Nevieme, či sa niekto zamýšľal nad tým, koľko už trvá táto tradícia. A možno to nie je ani dôležité. Oveľa podstatnejšie je, že každoročne v medzisviatočnom období vidáme menšie, či väčšie skupinky ľudí kráčajúcich do našich hôr. Presnejšie do lokality Cerky, miesta rozdeľujúcom hradišské a kolačianske hory a miesta, kde už 82 rokov stojí prístenná kaplnka Sv. Rodiny. A je to práve sviatok svätej Rodiny, ktorý je nosnou myšlienkou stretávania sa ľudí na spomínanom mieste.

Keď sa hore Obchodnou ulicou v sobotu 29. decembra napoludnie tiahla skupina starších či mladších ľudí napohľad vyzera-júcich, akoby si vyšli na nejakú túru nebolo to tak. V tom čase, v tej chvíli a v ten deň to boli pútnici. Prijali pozvanie od Miestnej

stretnutia svojimi príhovormi zahájili predsedníčky Miestnych organizácií JDS Mária Kluková z Kolačna a Irena Bujnová z Veľkého Klíža.

Nasledovala náboženská pobožnosť pri kaplnke. Účastníci sa pomodlili k svätej rodine, nasledoval radostný ruženec a napokon spoločné zaspievanie Tichej Noci. V neformálnych rozhovoroch a všakovakých špecialitách, ktoré sa tam ponúkali, ubíhal čas milého stretnutia veľmi rýchlo. Chce sa nám veriť, že takáto tradícia bude mať ešte dlhé trvanie. Pekná účasť - 43 ľudí - a tiež prítomnosť rôznych vekových kategórií, od tých najstarších, až po malé deti môže byť toho príslubom.

Peter Maťašeje

TOTO JE JEHO HISTÓRIA

Životný príbeh muža spojeného s letectvom – III. časť

■ Alojz Maťaše na titulke časopisu Zápisník v roku 1962.

Iljušin IL-28 v československom letectve

Vo februári 1955 u nás pristáli prvé tri dvojmotorové, trojmiestne taktické bombardéry IL 28. Tým začalo prezbíjanie čs. letectva z vrtuľovej na prúdovú techniku (tryskové motory).

Posádka: 3 (pilot, navigátor, strelec)
 Rozpätie: 21,45 m
 Dĺžka: 17,65 m
 Výška: 6,70 m
 Nosná plocha: 60,80 m²
 Hmotnosť prázdneho lietadla: 12 890 kg
 Maximálna vzletová hmotnosť: 23 200 kg
 Pohonná jednotka: dva prúdové motory o ťahu 2700 kp
 Max. rýchlosť: 906 km/h
 Dostup: 12 500 m
 Maximálny dolet: 3070 km
 Výzbroj: 4 × 23mm kanón a až 3000 kg bômb
 Foto – archív A. Maťaše

Zručný rezbár a rozvetvená rodinka

Veľmi radi sa spolu s manželkou vracajú do miesta ich rodiska. Majú dve dcéry. Zita je učiteľka, Tatiana ekonómka. Obidve žijú v Piešťanoch. Veľkú radosť im robia traja vnuci, dve vnučky, jeden pravnuk a jedna pravnúčka

■ Alojz Maťaše (vľavo) v časoch, keď pracoval ako mechanik pri vrtuľníku MI 1.

pozerala cez kupolu vpredú dolu na zem. Ako sa nahýjala, buchla sa o čelné sklo.... – skoro som spadla staršej do komína – povedala. Ja som mala väčší strach. No potom neskôr som letela do Kyjeva. Bol to taký dovolenkový okruh. Vracali sme sa domov opäť letecky. Z Rumunska do Bratislavy."

Alojz Maťaše na dôchodku začal so stolárčinou. Hoblovka, cirkulárka, fréza, brúska, šmyrgľovka. Ku tomu túžba po tvorivom prejave, umelecký talent, zručnosť a šikovnosť. Stolárstvo ho naozaj

baví. Vytvára nádherné obrazy, reliéfy, rámy veľkých zrkadiel, stoličky a ďalšie kusy nábytku. Vyrezávané a zdobené najrôznejšími motívami z jaseňového dreva zdobia nielen jeho príbytok, ale aj miesta, kde žijú jeho najbližší.

■ Prezidentské vyznamenania.

a počas Vianoc pribudlo tretie pravnúčka. Takmer sa natíska otázka k pani Irenke. Zobral Vás pán manžel do oblakov, mali ste aj vy príležitosť pozrieť sa na svet z vtáčej perspektívy? „Áno. Bolo to raz na MDD, dievčatá boli ešte malé. Manžel už bol v Piešťanoch, my ešte vo Zvolene. Išla som spolu s dcérami za ním autom. Leteli sme z Piešťan na Sliach. No a zážitok bol o to väčší, že sme leteli aj nad Pláňou. Vtedy šesť ročná dcéra Zitka

Dokončenie v budúcom čísle.

Text – Peter Maťašeje
 Námet – Ing. Rudolf Žilka

Vianočný koncert

Náš Farský kostol sa stal už nejednenkrát miestom pekného a nezabudnuteľného kultúrneho podujatia. K takýmto sa zaradilo aj podujatie, ktoré v medzisviatočnom období, v nedeľu 30. decembra, spoločne pripravili tri zložky venujúce sa hudbe, spevu, tradíciám a zvykosloviu. Nádherné vyzdobený interiér nášho kostola sa zaplnil návštevníkmi takmer do posledného miesta. Ani na chóre by ste voľné miesto neboli našli. Na Vianočnom koncerte sa spoločne predstavili Chor de Clus – ženská spevácka skupina, mužská spevácka skupina Klížania a naši folkloristi.

Program sa niesol v znamení Vianoc, ich posolstvu, ale aj tradíciám. Pásmom piesní a hovoreného slova ho začali

speváčky z Chor de Clus. Neskôr, za znenia tónov harmoniky, sa ku oltári blížili Klížania, ktorých v sprievode dopĺňali naši folkloristi. Opäť to bolo niekoľko piesní, ale pribudli aj vinše a želania. Na záver všetci spoločne zaspievali Tichú noc. Najkrajšiu a najznámejšiu pieseň, ktorú spievajú v kostoloch po celej Európe, a aj v mnohých krajinách sveta si spolu s účinkujúcimi zaspievali aj návštevníci koncertu. Tí nešetřili potleskom. Slová uznania vyjadril v ďakovnej reči starosta obce Ing. Anton Stanko, keď okrem iného zdôraznil, že Vianoce nie sú len o darčekom, ale musíme hľadať ich hlbší význam. Podujatie malo svoje opodstatnenie, obohatilo sviatočný čas, potešilo. Slávnostná nálada sa akoby preniesla aj pred kostol. Ved' po koncerte ešte mnohí zotrvali v družných rozhovoroch a vychutnávali si chvíle sviatkov, pokoja a radosti. Tej radosti, ktorú nám týmto koncertom priniesli všetci účinkujúci. *Text a foto Peter Maťašeje*

„Dúfam, že som nežil nadarmo“

Táto veta patrí medzi posledné slová aj nám známeho Pavla Dvořáka. Stopy krokov tohto vynikajúceho historika, spisovateľa, sú i na našom cintoríne a v kostolíku sv. Michala archanjela z doby, keď nakrúcal jeden diel Tajomstvo opáta Ladislava zo seriálu Stopy dávnej minulosti. Hoci sa Pavel Dvořák narodil v Prahe českým rodičom, bol väčším Slovákom, ako sme my, rodáci zo Slovenska. V októbri v čísle Nového Clusu som uviedla nesprávne údaje, za čo sa teraz ospravedlňujem a opravujem to nasledovne: podľa vyjadrenia kompetentných cintorín v Klížskom Hradišti má na liste vlastníctva cirkev, na kostolíku sv. Michala archanjela nie je založený list vlastníctva. Vzhľadom na to som sa opakovane obracala s prosbou o pomoc na pamiatkár, katastrálny úrad, i keď ako súkromná osoba som bola úplne bezmocná. Pani vedúce boli veľmi ústretové, snažili sa v rámci ich malých možností hneď vo veci pomôcť. Bolo to najmä z dôvodu, že od nášho obyvateľa bola snaha do konca roka využiť výzvu a podať žiadosť s cieľom získať peniaze na obnovu kostolíka. Po splnení stanovených kritérií prvoradým z dokladov je však list vlastníctva. Pavel Dvořák spopularizoval Slovensko, vrátane našej dediny. Verím, že nielen tu na zemi, ale i teraz z neba otvorí nám oči, aby sme videli, spoznali, vážili si, starali sa o miesto, v ktorom žijeme. Pani Reháková v Novom Cluse napísala, že podporí zbierku na opravu kostolíka tak, ako sa to robí i inde. V Bratislave vo farnosti kde patrí, sa asi od r.1991 farníci, obyvatelia, podnikatelia, každú prvú nedeľu v mesiaci skladali, brigádami podieľali na stavbe nového kostola Sv. rodiny, pred ktorým mal sv. omšu svätý Ján Pavol II. a z ktorého bývajú nedeľné rozhlasové sv. omše. Keď sa pôžička na kostol zaplatila, podobne sme sa zbierali, stavali si veľké pastoračné centrum, kde napr. bude teraz ples farníkov, na konci fašiangov veselica. Hovorí sa, že Slováci sú viac veriaci národ ako Česi. Kde je pravda budeme rozmýšľať pri prehliadkach českých kresťanských i historicky cenných stavbách, ktoré sú veľmi pekné, udržiavané.

Tatiana Macúchová

TROJKRÁĽOVÝ VÝSTUP

Chodia naň mnohí, no zaiste nevedia, koľký ročník sa konal na začiatku tohto roku. No koľký? V nedeľu 6. januára už trinásty! Tak. Prišlo veľa turistiek a turistov. Zdalo sa, že hostí viac, ako domácich. Okrem nich početná skupina z Topoľčian, predsedovia turistických klubov z Urminiec, Bojnej a Bošian (prišla s ním aj menšia skupinka), ľudia z Partizánskeho, Nedanoviec, zo Šurianok prišiel klížsky rodák Jozef Sasko spolu s jedným turistom prekvapujúco dobre poznajúcim naše Tribečské hory.

Všetkých krátko po desiatej hodine privítal predseda klubu Vladimír Sasko. Starosta obce Ing. Anton Stanko tiež prišiel pozdraviť účastníkov podujatia, ktoré už presiahlo rámec klížskej doliny. Osobitne privítal šéfa slovenskej turistiky Ing. Petra Dragúňa. Trojkráľový výstup na Michalov vrch začal na námestí pred kultúrnym domom, pokračoval cez Besiedky, Zbúdob a Lipovinu. Šimonov vrch bola prvá väčšia zastávka.

Účastníci výstupu si tu oddýchlí a zároveň prezreli zaujímavý skalný výtvor. V krásne zasneženej prírode potom pokračovali smerom ku Vrchu Diere až napokon pod úpatie Michalovho vrchu. V týchto miestach to vyzeralo ako na korze. Takom turistickom. Z vrcholu sa vracali ľudia z TK Horec Partizánske, boli tu (a v širšom okolí) jednotlivci z Kolačna, Hornej Vsi, Prievidze, Topoľčianok, Nadlíc, a možno i z iných obcí a miest. Na vrchole legendárneho vrchu už čakali priatelia klížskych turistov, členovia KST Veľké Uherce. Každoročné stretnutia predstaviteľov týchto dvoch spriatených klubov patria k pozoruhodným momentom podujatia. Podujatia, ktoré sa vydarilo a pre všetkých, ktorí sa ho zúčastnili prinieslo obohatenie prvých dní nového roka. Organizátori odhadli celkovú účasť na asi 120 návštevníkov. *Text a foto Peter Maťašeje*

■ Nie všetci boli vo chvíli spoločného fotografovania na Michalovom vrchu. Títo ale to šťastie mali...

NOVOROČNÝ STOLNOTENISOVÝ TURNAJ

Priaznivci športu si už začiatok roka bez turnaja stolných tenistov azda nevedia ani predstaviť. Podujatie má peknú tradíciu a každoročne sa ho zúčastňujú, okrem domácich aj hráči z okolia. Nie inak tomu bolo v sobotu 5. januára. Do turnaja nastúpilo celkom sedemnást hráčov. Boli rozdelení do troch kategórií.

Dorastencov bolo päť. K štyrom našim sa pridal mladý chlapec z Klátovej Novej Vsi. Súťažiaci odohrali vzájomné zápasy (každý s každým), ktoré rozhodli o konečnom poradí.

Víťazom sa stal Šimon Stanko 2. Matúš Deviatka (Klátova Nová Ves), 3. Tobias Bielich 4. Samuel Bielich 5. Adam Bielich.

V kategórii amatérov (hráčov, ktorí sa pravidelne stolnému tenisu nevenujú) nastúpilo šesť hráčov. Podobne, ako v kategórii dorastu aj v tejto bol jeden hosťujúci hráč. V skupine odohrali vzájomné zápasy každý s každým. **Víťazstvo si odniesol Patrik Bielich, 2. Jakub Bielich, 3. Dušan Jenis (Skýcov), 4. Martin Stanko, 5. Marek Stanko, 6. Štefan Kučera.**

■ Spolu s usporiadateľmi turnaja trojica najúspešnejších v kategórii Amatéri. Tretí zľava Jakub Bielich, ďalej Patrik Bielich a Dušan Jenis.

Najsledovanejšou kategóriou bola Profi. Šiesti hráči, ktorí do nej nastúpili po odohraní zápasov v skupine systémom každý s každým následne odohrali semifinále: 1.- 4.: Boldiš Miroslav- Žikavský Štefan 3:0, 2.- 3. Deviatka Juraj- Drienovský Mário 3:0. O 3. miesto Žikavský- Drienovský 3:2,

Do finále nastúpil ako favorit domácich fanúšikov Miroslav Boldiš. Vlnajší víťaz turnaja mal silného súpera z Klátovej Novej Vsi. Mirovi, hrajúcemu backhandovými a forehandovými topspinmi, jeho obľúbeným štýlom hry, bol Deviatka, hrajúci súťažné zápasy za Bošany, veľmi zdatným súperom. Hra bola vyrovnaná, pekné výmeny a strhujúce údery mohli prítomných fanúšikov zaujať. Z víťazstva sa

■ Z vyhodnotenia kategórie dorastu. Spolu so starostom obce. Druhý zľava Samuel Bielich, Šimon Stanko, Matúš Deviatka, Tobias Bielich a Adam Bielich.

■ Z vyhodnotenia kategórie Profi. Zľava: Zástupca starostu obce Bc. Rudolf Mihaleje, starosta obce Ing. Anton Stanko, Juraj Deviatka, Štefan Žikavský, Miroslav Boldiš a „riaditeľ turnaja“, poslanec Ocú Ing. Michal Stanko.

napokon tešil **Juraj Deviatka**, keď porazil v súčasnosti najlepšieho nášho stolného tenistu Miroslava Boldiša 3:2 na sety.

Tretie miesto obsadil u nás dobre známy hráč **Štefan Žikavský** zo Skýcova. Mimochodom víťaz našich novoročných turnajov z rokov 2014 a 2017. 4. Mário Drienovský (Skýcov), 5. Vladimír Nemec (Topoľčany), 6. Roman Kováč (Topoľčany).

Po skončení turnaja starosta obce Ing. Anton Stanko spolu so svojim zástupcom Bc. Rudolfom Mihalejem odovzdali trom najúspešnejším v každej kategórii poháre víťazov a fľaše šampanského. Celkom na záver podujatia starosta poďakoval všetkým za účasť, v krátkosti zhodnotil priebeh turnaja a napokon poprial všetko dobré v novom roku.

Text a foto Peter Maťašeje

SILVESTROVSKÁ ULICOVICA

Posledný deň roku zvykneme oslavovať, že sme sa v zdraví dožili a tešíme sa, že nový rok môžeme privítať s našimi najbližšími, či už je to rodina alebo priatelia. Dúfajúc, že nový rok bude samozrejme lepší a krajší, ako bol ten minulý.

Kračinári sa držia hesla našich starých rodičov: Pomôž si človeče, aj Boh Ti pomôže. A tak si navzájom pomáhajú pri rôznych prácach, pretože na dedine to ani inak nejde a tu je pomoc suseda neoceniteľná. No a keď vedia spolu pracovať, o to je to krajšie, že vedia spolu aj oslavovať. Aj tento rok sa dohodli, že nový rok privítajú spolu. A aby im zima nebola, že si aj kapustnicu navaria. Veru v takom chladnom počasí im horúca kapustnica veľmi dobre „padla“. Na zohriatie sa našlo na stole aj varené víno. Veľký stan so stolmi a lavicami bol nachystaný nielen pre obyvateľov tejto ulice, ale aj pre každého príchodzieho. Potešili návštevy z rôznych častí obce a podporiť túto akciu prišli aj Ješkovania. Každý, kto prišiel, priniesol niečo na silvestrovské stoly a nečudo, že sa od týchto dobrôt prehýbali. Mohli ste sa ponúknuť slaným alebo aj sladkým, kto mal na čo chuť. Obľúbených jednohubiek bolo toľko, že by sa z nich pokojne mohla urobiť výstava s ochutnávkou pre celú dedinu. Obložené chlebičky, cesnakové pagáčky, kysnuté koláče, zákusky... no a okrem týchto dobrôt aj za kalíštek vám tu naliali. Zohriať ste sa mohli pri ohníku. Hudba nechýbala a dokonca projektor premietal obrázky na jeden z domov. Ľudia prichádzali i odchádzali. V čase, keď aj naša rodina zavítala na ulicu tu bolo asi 30 susedov. Smiech, vrava a hlavne spomienky, čo sa komu počas roka podarilo, alebo čo mladí postvárali - to bola tá pravá nálada. O polnoci prípitok a blahoželaniam nebolo konca- kraja. No bolo treba ohňostroj nachystať, a že bol veru parádny, bolo vidieť široko- ďaleko. A kto je iniciátorom týchto kračinárskych ulicovíc? No predsa novozvolený poslanec Dušan Hudok a jeho náprotivný sused Marek Krupica.

Keď sme na Nový rok išli na „veľkú“ sv. omšu, nebolo na ulici ani pamiatky, že by sa tu nejaká akcia do skorých ranných hodín konala.

Anna Húdoková